

తూరుపుదిక్కు ఎర్రదాలు చిక్కంగా అంతకంతకు బంగారురంగుకు దిగుకు తోంది. ఎర్రదాలుమీద మచ్చల్లాగా గోరెంకలు కిలకిలమనుకుంటూ ఎగురుతున్నాయి. గోరువంకలకు పైతాగంలో చిలుకలు అదేవనిగా అరుస్తూ ఎవో దూరదేశం ఎగిరి వోతున్నాయి. తూరుపు కొండమీది చేతుడెట్ల ఎండుటాతులమీదుగా గాలి బొయ్యిమని బయలుదేరి జొన్నచేన్లమీదికొచ్చేసరికి నెమ్మదించింది. ఊరువాళ్ళంత చిరుకల రామాయణ మేస్తున్నట్లుగా జొన్నకర్కెలు ఊగుతున్నాయి. గువ్వొకటి రెక్కలు టపటప లాడిస్తూ మొగులుకేసి తుపాకిగుండ్లు దూసుకపోయినట్లుగా ఎగిరింది. అంతదాకా తన దగ్గరేఉండి హఠాతుగా లేచిపోయిన నేస్తగానివారలకం అర్థంగాక విప్పడెట్లుమీద మరో గువ్వ గుడగుడ గొనుగుతోంది.

అలాంటి సమయంలో కిలికెట్టి ఎల్లయ్య కండ్లు పులబొడుసుకుంటూ మంచెలో కూర్చున్నాడు. అతని బూసుకళ్లలో పొద్దుబొడుపు వెలుగు కదలాడుతోంది. చప్పిడి దవడలు కిందకి మీదికి కదులుతున్నాయి. దవడలు అట్లాకదలడంచూస్తే అతను చాలా సేవటినుండి ఏదో మాట్లాడాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లు కనిపిస్తోంది.... నెత్తికి చుట్టు కున్న పాతగుడ్డపేగు విప్పదీసి మళ్ళీ చుట్టుతున్నాడు. రాత్రేప్పుడో చెక్కుకున్న మొక్కిచుట్ట బయటవడ్డది. మంచెకిందికి చూసిండు మంచెకింద నెగట్లో పొగవన్నగా లేస్తోంది. మంచెలోనిలబడి ఒక్కొక్కనుకొని అర్థంలేని కేకొకటివేసి చుట్టూచూసిండు. మిగతానాలుగు మంచెల మీదోట్లు అదివరకే లేచి ఒడిసెల్లు తిప్పుతూ అరుస్తున్నారు. కడమంచెపాడు ఏదో ఊరుపేరు లేనిపాట కూడా పాడుతున్నాడు. అదేంపాటో వినాలని ఎల్లయ్య కాసేపు చెవులురిక్కించాడు. ఎండిన చొప్పొకలకదలిక. పక్షులెల్లరి తప్పిస్తే మరింకేది స్పష్టంగా వినిపించలేదు.... గాలి చప్పుడులో అప్పుడప్పుడూ అస్పష్టంగా రాగంమాత్రం వినిపిస్తోంది. చేనుగెట్టుమీద తీగదారుపొదల్లో చొల్లికోడి కురకుర లాడడం స్పష్టంగా వినిపించింది. తను ఒడిశెల గిరగిరతప్పి ఆర్పికోకెట్టిండు. నెత్తి మీద ఎగురుతున్న రామచిలుక కిలకిల లాడింది.

“నీయక్క అందుకె పులుసులేస్తునా?” ఎల్లయ్య మంచెదిగుతూ అన్నాడు. నెగట్లనిప్పు చిడుగబొడిసి మొక్కిచుట్టమీద నిప్పుపెట్టుకొని ఎండు పిడుకలు నెగట్లో పారేసిండు. చుట్ట దమ్ములాగి ముక్కుల్లో నుండి పొగతీసుకుంట ఊగుతున్న జొన్న కంకులకేసి చూసిండు. పూనకం వచ్చినవనిలాగా లేచి కడుముంత అంత పెద్దగా

తెల్లగా నవనవలాడుతున్న జొన్నకంకిని చెంపలకు రాసుకున్నాడు- ఎందుచేతో బూసు కళ్ళలో నీళ్ళారినాయి- వంగి మట్టినుకొని పసికిండు.

“ఆగో పడుసుదాని తీర్గ నెకపెక లాడుతున్నవో-ట- ఆడవమరి నీకేమెరుక, నిన్ను దక్కించుకోను మేమెంత పుల్లెందలబద్దది- కుండలకాడ పడుండె ఆడిదానసొంటి దానిది.... చత్తెరి ఆదోల్లు కుండలకాడ బడుంటరా ? అవ్వ, అక్క, పెండ్లాం, పెల్లె, అదినె, బిడ్డ- అన్నీ నువ్వేకాదు మాకు నీమీద మాకున్న పాపురం తొరోల్లకు, సర్దారోల్లకేమెరుక- ఆట్టిసాపలు గాల్చుకదినే మొకాలకు సాపలసంగతేమెరుక ? కావంటవా ? అహ- నాకెరుకలేక అడిగిన....” కాల్లు నిలబొడిసి నేలదిక్కు చూస్తూ మనిషినడిగినట్లుగా భూమిని అడిగిండు.... జొన్నకరగ్రిలు “బొనన్నట్లు” అటూయటూ డిగినయె.

“నాకెరికే నువ్వెట్లకాదంటవ్- నువ్వ నా బంగారితనుకవుగాదు, ఓపారి నేను గిడేముచ్చెటంటె మామల్లి కోపానికచ్చింది- “నాకంటె ఎక్కువా ? ఆన్నది, ‘కాదా మరి’ అనినేనన్న- నువ్వ ఇంటివిగద- దానికేమెరుక ఆగ్గనెంబన్నది- నువ్వంటెనే గదా నుల్లయినా ఎల్లదై నా బతికేది ? మాఅయ్య నవ్వేకాకానున్నదో ? ‘వారిఎల్లా’ కన్నతల్లికన్న- కట్టుకున్న పెండ్లానికన్న దునియల మరేదేవికన్నా భూదేవర గొప్పలా ? గ బూదేవరను నమ్ముకుంటె బతుకుతోవన్నడు, కట్టల సుకల దగ్గరికిదీసేది నువ్వేగదా ? నాకెరికే నువ్వకాదంటవు- గట్టంటె నాకు కోపమక్కది, ఎమనుకున్నవో ఆఁ....” అప్పటి దనుక పసికిన మట్టిని ముక్కుడగ్గర బెట్టుకొని వాసన చూసిండు.

“గివ్వడు నీదగ్గర నిలుసుండి ఏదివడితె గదిఅడురుతున్న కనితల్లె ! తొట్టొల్ల నువ్వ గిట్టుంటివా ? బట్టలేని, తలనవరులేని పెయ్యంత పుండ్లుదీసేసిన పోరితీరు గుంటివి, మేమంత పెల్లుగొట్టి పొదలుతప్పేసి- రాళ్లరప్పలేరేసి- చూసిబొట్టుబెట్టి నక్కని నుక్కనుజేసినక వాని నెక్కికండ్లవోల్లె...” తుప్పక్కన డింపిండు.

“తూ- వానిపుటుకలమొ.... ఏమడియలబుట్టిందో ? ఆనికంటె పడనేపట్టిని ఆడేమన్న ఏలుకునే మొగోదా ? ఆడేమన్న సాదినవరచ్చెన జేసినోదా ? నీతీర్గ ఎందరిని పెరబట్టిండు- అందరూకున్నరుగని- పిల్లో ! మేమేమన్న సాతగానోల్లమా ? మాయింట్లపిల్లను ఆడెత్తుకపోతనంటె ఎట్లూకుంటం, నీయక్క నెత్తురుదొల్లాడుతేంది ? నచ్చిందోనాడు పుట్టిందోనాడు- తెగిచ్చినం, ఎట్లూకుంటంబిడ్డా ! ఎట్లూకుంటం-ఎడ్డు కుంట కోతకుపోయె గొడ్డుతీర్గబోతాంటె మామనును నీల్లయిపోదా ? అయ్యింది గన్నె- అడ్డందిరిగినం- గిసొంటి అన్నాయెం సూడలేవిలగండ్లు.... ముద్దుగ మేము

సారులనుకున్నం- గ సార్లు మాంటున్నరు- కండబలంమాదైనా । కట్టెబలం
 మాదయవా ? గురినేర్పిండ్లు- పిల్లోనూసినవా ఆనితెలివి- దున్నంగ- దోకంగ-
 ఇత్తునంబెట్టంగ- కాపలిగాయంగ- గియ్యన్నెండుకు సారెడునెత్తురు పురిపెడుచేసు
 కోంగ సప్పుడుచెయ్యలేదు. తీరా నోటికాడికచ్చినంక గుండగాళ్ళను దీస్కోని నీమీద
 పడ్డడు పడితేమయ్యింది ? పుర్రెలు పుర్రెలు బలిగినయ్. వానిచెత్తికండ్లనోట్లెత్తెడ్డు-
 గెట్టుమీస సికిలేలుకాకుంట నిలుసున్నడు మేం తమ్ములాడుకోంగ నాకెవకలేదను
 కున్నవ నువ్వునైగజెసినవ్- బనోగంతే- చేతికందిన పెళ్ళలందుకోని ఇసిరికొట్టినం.
 ఇంగుంటెనా ? దోతి కాళ్ళకడ్డంపడి తట్టుకోంగ ఒకపేడిగుతుడు- పిల్లో గది తలుసు
 కుంటె గిప్పటికి వచ్చాగది- ఇంటన్నవా ? ఏదో వక్కొరినట్లు ఆనివ్వుఆడే ఒర్పు
 కుంటడను కుంటన్నవ- గ పప్పులేం నాదగ్గర ఉడుకయి ఎరుకయ్యింఱా ? గీదెవ్వ
 దోంటా ? మండిసొమ్ములు మంగళారతనే కోమబోడుగాదు- దొంగతెక్కలురాసే
 పల్వారి బక్కనారిగాడుగాదు- మండిబూములు గుంజుకునే బల్లెవాది దొరోడుగాదు-
 భూమిదున్నిబతికే కిలికెట్టి ఎల్లడు”

ఎల్లయ్యకు దగ్గరలోనే పుట్టగడ్డ గుంపుకర్రలిమీద గొర్రెంకలువాలి అల్లరి
 చేసుకుంటూ జొన్నకంకులు పొడుచుకొంటున్నాయి- తలెత్తిచూసి ఉలిక్కిపడ్డడు.

“ఓరి నీయవ్వల కుక్కలేదే.... మరిసిపోయి మాను పెండ్లాన్ని అత్తాని పిలిసి
 నట్టున్నది ఎవారం.... ముప్పెట సంబురాన దొంగతిండిమరిసి నట్టయ్యింది ఎవారం-
 లే...లే... మిమ్ముల గడ్డకన్న లే...లే...” చేతులాడుస్తూ చేతులో ఉన్నమట్టి
 విసిరిండు. గొర్రెంకలు అరుస్తూలేచిపోయినయ్.

పక్కమంచెవాడు కేసేసి “వారీ ! ఎల్లన్న-నిను దొంగల్ దొడువ గాన్నేఉన్నవ్
 పట్టలకు బెట్టినవా ? నీకుపిన్నలేత్త దిగని- మమ్ముబినుక్కుంట దిరుగుతవుగని” అరిచిండు.

“అదివాకత్తె మంచెకింద ఎత్తేత్త కొడుకా ! నాకారా పిన్నలేసేది- తూదేవరను
 నమ్ముకోనోనికి పిన్నలేత్త దిగని ...” మునికాళ్ళమీదలేచి నిలబడి అరిచిండు నెత్తిమీద
 ఊగుతున్న జొన్నకంకుల్లోనుండి ఆమాట బయటకు పోసేలేదు.

“వాని కేమెరుక తల్లి ! కట్టం సుకం- పడుసోపెడుసో అంటున్నడు- తొట్ట
 దొల్త విమంఠ ఇత్తున మేసినమో ? గప్పుడు పురువయ్యింది పుల్లెందల- కాదంటవా ?
 మూదేండ్లు దొరోన్ని ఆనిబలగాన్ని తిప్పికొట్టిమి. మాంటుండి మా గుడినెల్లపండి
 అంటలి గడ్డకాగిన సారులు మల్లకనివియ్యలే... గిది గిప్పటిమాటా ? ఏడబోయిందో

అయేడు మల్లపంట బెడ్డిమి దొరొడు మల్లరానే అచ్చిండు.. ఈసారి మాదాంట
కప్పదొక్కుల్లోను పేరదీసిండు.. అనికడుపుల మమ్మబొయ్య వింజెప్పిందో? ఏకల్లి
రామ్మునీకి బతికిందో గతల్లి రామ్మునే అమ్మకున్నట్లుగ- ఆట అనితోనే పేరీకైయిరి.
పుర్రెలు బలిగిన పంట దక్కలేదు- ఇంటి దొంగను ఈసురు దైన పట్టలేదని గండుకనే
అన్నరుగావమ్మ- మర్కొవిడు మల్ల తెల్లబట్టలోల్లచ్చిరి.. మీకేంవర్కలేదు.. మీబూమి
మీకిప్పి కమసిరి.. గాంధిపేరో గంగరాయనిపేరో పెప్పిరి, తెల్లకాయదంమీద
దన్నతులు దీన్నపోయిరి.... ఒకల కడుపునొప్పి ఒకలకేంముద్దు- దన్నతులోల్ల మల్ల
రాకపోయిరి.. అట్టిబొక్కలకు కోండిగిగాను దెబ్బలు బడ్డట్టు దెబ్బలు దింటిమి.. సొప్ప
పెలుక్కపాదె.. ఉల్లా కేసులుబెట్టెకచ్చీర్ల సుట్టు అగన్న పచ్చులోలె తిరిగి తిరిగి
నత్తమి.. ఏటా దుమ్ముడు దోకుడు.. ఇత్తునం బెట్టుడు.. ఏట్టుముట్టకుంట.. ఏదుగొట్ట
కుంట.. కాకుగ ట్టి గిద్దలకు బెట్టినట్టు ఫసలంలా ఆనికొమ్మున్నె బెట్టుకోవటై మీదికెల్లి
దెబ్బలాయె.. కచ్చీర్లాయె.. కర్చులాయె గంబల్లాయె.. పిల్లో ఆకసావదాయె ఎన్ని
వల్లెందులబడ్డ; ఎన్నిపారీలు కచ్చీర్లసుట్టు దిరిగినా నువ్వుకండ్లల్ల గన్నడ్డివి పసిబోంబి
పాల్లికకుమంటె ఎమయితది.. ఏడ్వేడ్డి నత్తది.. పసురాన్నిగడ్డి ముట్టకంటె ఒక్కొక్క
నత్తది.. మరి జివాయితిజేసి బతికెటోన్నీ నాగలి పాలెబట్టకు.. బూమి దున్నకంటెఎట్లా
సర్కారోనోవోలై బ ..సి కొడితె గీంత ఇసారం లేకపాయె.. నావవ్వల బూకంకూస
దెత్తకపోసు.. ఓట్లప్పడు బెండలు బెట్టుకొని నలువబట్టలేసుకొని కండ్లు పులపొడును
కుంట సాకునాలుబెప్పిరి.. అదేంమాట.. గాంధెవదో పెప్పిండట.. గాంధికేమెరుక
బూమి సంగతి; ఎరకలేనోడు ఏదన్నపెప్పుకడు.. అడునెప్పనట్టింటె బూమత్తదన్నరు
ఏపుట్టల ఏసామున్నదోసనీసూత్రే ఏముప్పది; పుట్టలపాము పడిగిప్పి నరువనేసరిపె ...
అయింక లాగులోల్లచ్చి ఆడివోల్లకు ఎందో మీదినుంచి దిగచ్చిందని రాసుకపోయిరి.
ఎవడచ్చివింజేసిందట్లుంచి.. ఏడేసిస గొంగడి అన్నేపెదలుబట్టె ...” ఎల్లయ్య ఇట్లా
వదురుతూనే సరధ్యానంగానే తొన్నకర్కెలు పావుకొని గెట్టుమీది కొచ్చిండు. దూరంగా
జింకలమంద నింపాదిగా నడుస్తూ కనిపించింది.

“అత్తండ్లాబిడ్డా; ఆయ్యవ్వ దానబెట్టవట్టు-నీకల్లి....” ఎల్లయ్య జింకలకేసి
వరుగెత్తిండు.. జింకలు గుబురుబొదల మీనినుండి దునుకుతూ అడివిలో మాయమై
నాయి.. ఎల్లయ్య ఏగబోస్తూ నిలుచున్నాడు.. అతనిముందు చెరువు కొల్వనీళ్ల పారు
తున్నాయి. కాలువ నిలివెడులోతున్నది, కాలువలోకిదిగి నీళ్లుపుక్కిలించి ఉంచి
దోసలితో నీకెత్తుకుని తాగి మూతితుడుచుకొని ఒడ్డుమీదికెక్కిండు.

“దొరోడంటె ఏందనుకున్నవో? సర్కారోడు సెరువుగండిమూపితై గుత్తె దారు మల్లిదె సగండిని సగంబెట్టి గండిమూపిచ్చిండు. కట్టకింది నాతకాని లంజకొడు కుల బూమి పొలమైతె బతికిపోతరు. కడుపుకు రొండుపూటలుదింటె కండ్లు నెత్తి కెక్కుతయి.... గయ్యన్ని ఇసారంజేసి నిలివెడు గాదెంగొట్టి, నాతకానోల్ల కండ్లమీన, కడుపుమీన దుబ్బగొట్టి పెరివెడునీళ్ళు మైలుదూరంగొంటబోయి కంచెలన్ని పొలాలు జేసుకున్నడు గండుకనే అంటరుగదా! ఉల్లిగడ్డంత దొరోడుంటె ఉరుకుముప్పని-” తువుక్కున కాలువనీళ్ళలోఊంచి వెనుదిరిగిండు- అప్పటికే మంచెలమీదిపాళ్ళు ఎల్లయ్యను పిలుస్తూనేఉన్నారు.

ఎల్లయ్య అంతూపొంతూలేకుండా గొనుగుతూ చేనుచుట్టు తిరుగుతూనేఉన్నాడు మిగతా కావలిపాళ్ళు ఒడిశెలలు తిప్పుతూ, గొంతు బొంగురుపోయేదాకా అరుస్తూ పిట్టల కొడుతున్నారు. ఇవేమిపట్టనట్టు తెల్లజొన్నకర్రలు గాలికి చిందులు తొక్కుతూనే ఉన్నాయి.

○ ○ ○ ○

రాత్రి నిశ్శబ్దంగాఉన్నది.... చెరువులోనీళ్ళు వెన్నెలవెలుగులో తళతళ మెరుస్తున్నాయి, ఆకాశంలో చుక్కలు సాలిపోయిఉన్నాయి, కట్టమీది ఊడుగుబొదల్లో బండకెక్కెరుగాడు ఉండి ఉండి పలుకుతోంది. కట్టమీది ఊడల మర్రిచెట్టుమీద ఏదో పక్షి పడకకుదరక రెక్కలు తవతవకొట్టుకొంటోంది. చెట్టుకింద చీకట్లో చుట్టలు వెలుగుతున్నాయి- చెట్టుకింద దుమ్ములో చాలామంది పెయికంగిలేనోళ్ళు కూర్చున్నారు. కిలిశెట్టి ఎల్లయ్య చెట్టుమొదలుకొరిగి నోరుతెరిచి గుర్రుకొడుతున్నాడు.

బక్కగా కంకబొంగులాగున్న యువకుడొకడు వాళ్ళపద్మలో కూర్చున్నాడు.

“అందరచ్చినట్టేనా?” యువకుడు.

“అఁ.... రావల్లినోల్లంత అప్పిండ్లుసారు” చెవులమీదికంటా వెంట్రుకలు పెరిగినవాడు ఆవులింపి అన్నాడు.

“ఓరిసీ- దున్నపోతునిదుర..లేలే....” కిలిశెట్టి ఎల్లయ్యను ఎవదోపట్టిఊపిండు

“ఇంటికాడ సీకట్ల పొల్లగండ్ల పండబెట్టచ్చిన జెప్పనకానియ్యండ్లీ” చీకటిలాగా నల్లగాఉన్న ఓ చింపిరితల శర్మి నెత్తిఆదరబాదర గోక్కుంటూఅంది.

“రేపు సేను కోతబడుదాం.... దొరోడు ఈసారి పోలీసోల్ల ఎంచేసుకత్తడని నమ్మయ్య కబురుదెచ్చిండు- మీరు ఇరువయేండ్లబట్టి మీ సెముట, నెత్తురు- సేసిన కట్టం ఎత్తుకపోంగ సూసుకుంట కూకున్నారు.”

“ఎందుకూకున్నం మా వెత్తులు మాడు దెబ్బల మచ్చలున్నాయి.” ఎల్లయ్య ఆడుతగిలాడు.

“సనరాదుర ఎల్లన్నమామ- సారును పురాగసెప్పనియ్యి” గట్టయ్య.

“నేనేమంటన్న ఉన్నమాటంటన్న.”

“నిజమే మీరు పెనుగులాడలేదనిగాడు- అట్టిగనే వానికి పంటప్పకెప్పి నేరులు ముంగటబెట్టుకున్నరనిగాడు- ఫలితమేమయ్యింది?”

“గట్టుకుమోసిన కత్తెలయ్యింది” పిల్లతల్లి.

“గట్ల ఎందుకయ్యింది? అన్నదే మనం ఇసారఁజేయాలే- దెబ్బలేగాదు జేల్లకు కూడా పోయినసంగతి నాకు తెలుసుగదా?”

“నేనైతే ఇవ్వారరు నద్దాలుగు సారీల జేలుకుబోయిన- ఓసారైతే జేలుకగ్గిదల్ల నిజామబాదుల- ఆడఇడిసిపెడితె- ఈరికింత అడుక్కూతినుకుంట వడిసచ్చిన....” దుడ్డెగాళ్ళ వెంతులు....

“అవ్వన్ని అనుమయ్య కెప్పినట్టు గట్టుకుమోసిన కత్తెలయినయ్. మరొక ఇక ముందు అట్లకావటానికి వీలేదు.... వాన్ని వానిబలగాన్ని దెబ్బదీయాలె- మనం కొంత ఆలోచించి ముందుగాల్సే అన్ని అనుకొని సిద్ధంగావాలె- అదే మనం నిర్ణయించుకోవ దానికి ఇవ్వాళ్ళ ఇక్కడ కూడినం.... నిరుడువోర్ని, దొరతెచ్చిన గుండగాళ్ళను తరిమికొట్టినం- ఇయ్యేదు దొరారు పోలీసోల్ల తెచ్చుకుంటుండు-” ఇట్లాగా ఆయువకుడు చాలా చెప్పకొచ్చాడు.

నడియాము తిరిగిపోయేదాకా పంటకోతగురించి- రానున్నప్రమాదాన్ని ఎదుర్కో వడం గురించి తర్జన భర్జనలుచేసి- చేనుకోయడం గురించి దొరతెచ్చే పోలీసులను ఎదుర్కోవడం గురించి ప్లాను నిర్ణయించుకున్నారు.

గోరుకొయ్యలు పొడిచే సమయానికి ఎటువాళ్ళు లేచిపోయారు.

*

*

*

నాడు రోజుల నుండి జనం కోతలుకోస్తున్నారు. మెదలు కట్టులుకట్టి గూళ్ళేస్తున్నారు. కోతయిపోయింది. ఇంకా ఒక్కనాటికోత కట్టులుగట్టి గూళ్ళేసేదున్నది. ఎసారేల్లయ్యింది. కోత అయిపోవడంతో జనం మంచెలకాడ చేరిపోయారు.

నాలుగురోజుల నుండి దొర, దొర బలగం రాగలదని జనం దిక్కులుచూసిండ్లు... జాడవత్తాలేకపోయేనరికి మరింక రాదని నిర్ణయించుకొని తేలికగాగాలి పీట్టుకొని ముచ్చెట్లు బెట్టుకుంటున్నారు.

ఎల్లయ్య పొద్దటినుండి పట్టపగ్గాలు లేకుండా ఉన్నాడు.... నీసెడు విప్పసారా పూట్ గతాగి నక్కోరదిగక్కినట్టు వదురుతూ పెళ్ళపెళ్ళకు గూడుగూడుకు అసులదార మోలె సేనంత కలె దిరుగుతున్నాడు.

“ఎల్లడంబె ఎమనుకున్నారా! ఈరాది ఈరుడు ధరివికొమారుడు... పాండువ లోల్ల కతల అరైనుడు.” మంచెకాడివాళ్ళతో.

“అరైసా : నీసోకు బాగనే ఉన్నదిగని.. కిట్టమూంబెవ్వరో పెప్పకనేవోతివి...” మెల్లెకన్ను వీమక్క మెటికలిరిసింది....

“గది తెలువదానే!” తొరివిండ్లు బయటవడేటట్టు కినుక్కుననవ్వి “ఇంకెవలు అగోగాడ సొప్పకట్టులు గడ్డన్న మనసారు.... ఎరుకయ్యందా?” అన్నడు.

“మీకెందుకు సారుతిప్పలు కసేపువంచెసిడల కూసుందురురాండ్లి” వీమక్క కేకేసింది....

యువకుడు రానన్నట్టు చెయ్యూపిండు....

“మరి అల్లిరావో” ఒక పసిపోరి గుడ్లుమిటకలిస్తూ ...

“నువ్వేనేపిల్లా!” ఎల్లయ్య.

“వావ్వోనీతొరివి మొకానికి నేనా!” పిల్ల.

“రతం దెత్తనేపిల్ల ...” ఎల్లయ్య....

అంతలోనే దుమ్ము రేపుకుంటూ జీబురావడం కనిపించింది. జనం బెదిరి పోయారు. కొందరు ఎటూతోచక కాళ్లు మడతవడుతుండగా అటిటుఉరికారు. విప్ప చెట్లమీద... తేకుచెట్లమీద పక్షులు జీవువప్పుడుకు అరుస్తూలేచిపోయినయ్ జనం అట్లా గడవిడ పడేటాల్లకు జీవులోమండి మాధవరావుదొర- ఆరుగురు వీరీసులు దిగారు. మట్టిపెళ్ళలమీద సొలుగుతూ మంచెలకాడికినడిచారు.

మాధవరావు చేతులున్న వంకకర్రతోని ఏదో చూపుతున్నడు.

ఎల్లయ్య కండ్లుపులపొడిసి మెదలుకడుతున్న వాళ్ళదగ్గరికి ఉరికిండు.

మాటలకవసరం లేకుండానే పోలీసులు కర్రలెత్తిండ్లు పోలీసుల కాకిబట్టలకు దెదిరి పరుగెత్తుతున్న జనాన్ని అందినవాళ్ళనల్లా కొట్టసాగారు. పిల్లలు మొత్తుకుంటున్నారు.

అంతా అయిదునిముషారే - మట్టిపెళ్ళల్లోపడి జనం మొక్కుతూ, దెబ్బలుకొనుకుంటూ మొత్తుకుంటున్నారు. ఆరుగురిలో ఒకడు తుపాకిగురిబెట్టి దెదిరిచ్చిండు.

మాధవరావు వంకకర్రెత్తి యువకుడికేసి చూపిండు. ఒక పోలీసోడు కర్రెత్తిండు. యువకుడు తప్పుకోకుండా అ కర్రదెబ్బకు తలపలిగేదే! మిగతావాళ్ళల్లో ముగ్గురు పట్టుకోవడాని ఉరికొస్తున్నారు. తప్పుకున్న యువకుడు పోలీసుకర్ర గుంజుకున్నడు - ఈసారి కర్ర పోలీసుమీదికి తిరిగింది. పోలీసుకు దెబ్బలుకొట్టడంతప్ప తినడంలెలవక బిత్తిరిపోయి మొత్తుకున్నడు. ఇదంతా చూస్తున్న జనానికి హుషారొచ్చింది.

మరోనిముషంలో పోలీసుల కాకిబట్టలు చిగిగినయ్యే. తుపాకిబట్టుకున్న పోలీసోడు మట్టిపెళ్ళల్లోబడి "యాల్లా" అని తేకిబెట్టిండు. మాధవరావు కాళ్ళకు ధోవతి అడ్డువడుతుండగా కాళ్ళదెప్పలు రాలిపోగా పరుగెత్తిండు.

పడమటిదిక్కు సూర్యుడు మండిపడుతుండగా జీబెల్లిపోయింది.

ఎల్లయ్య మంచెలదాచుకున్న విప్పసారా మిగిలిందితాగిండు.

"తల్లీ! సూత్రివా! సూతు - ఎల్లడంతు ఎందనుకున్నవ్ - ఇత్తునం బెట్టెదోదెగాదు - దున్నెదోదెగాదు - పంటబెంచెదోడు - దక్కించుకునేదోడు - నువ్వేం ఫికరు పడకు - నేనుండంగ నీకేంబయంలేదు" తూలుతూ మట్టిపెళ్ళలను చేతుల్లోనికితీసుకొని కసికొద్ది జీపువెళ్ళిపోయినదిక్కు విసిరిండు.

X

X

X

X

గిలేటు ప్లాంలోని గడుకముద్ద నోట్లపెట్టుకోనుదోతున్న మల్లవ్వకు గూడెంల కొట్టుకొట్లు మొత్తుకొట్లు విన్పించినయ్యే.... హతాత్తుకారేచి గుడితె బయటకొచ్చింది.

బజారులో నెత్తురు కారుతుండగా ఎల్లయ్య ఎగపోస్తూ చేతులూపుతూ ఎదో దెప్పతున్నాడు మల్లవ్వ గబరాగా ఆటుకేసి పరుగెత్తింది.

"గూళ్ళన్ని సత్తెనాశిడమైపోయినయ్యే. గూళ్ళకు ఆగ్నిబెట్టిండ్లు. మనోల్లను మంచెరగల్లకు కట్టేసిండ్లు. ఎంకటిగాడు తొవ్వసూపుతాంతు మనూళ్ళకత్తండ్లు. నేను

అడ్డకొవ్వలబడిఉరికచ్చిన." ఎల్లయ్య అట్లా చెప్పుకుండగానే కడింట్లో బొబ్బలేచింది. ఊరు ఊరంతా ఉరుకులు పరుగులు బెట్టింట్లు... పకువులు తలుగులు దెంపుకొని గెబ్బెడ గెబ్బెడ పరుగెత్తినయ్....

పోలీసులు దొరికిన వాళ్ళనల్లా తన్నింట్లు... గుడిసెల్లోకి జొరబడి కుండలు పోట్లబయటపారేసింట్లు...

మరో పదినిమిషాలకు ఊరు ఊరంతా ఎదుపులు... పెడబొబ్బలతో నిండి పోయింది.... ప్రతివాని ఒక్క పికిలిపోయింది.

అందరిని కుప్పేసింట్లు... సీమకండ్ల అమీన్ రూతుకర్రతో పొడుస్తూ "మీ నాయకుడెవడుబే" అన్నాడు.

ఒక్కడుమాట్లాడడు. ఒక్కతిపెదివి విప్పడు.... అమీన్ తండ్లు ఎరుపెక్కి-కుక్కలాగా మొరుగుతూ బూటుకాటుతో వరుసబెట్టితన్నిండు....

"చెప్పకుంటే మిమ్ములందర్ని పిట్టలగాల్పినట్టు కాలుస్త...." పిట్టలు తీసిండు. వప్పుడులేదు... అమీన్ కు దిగచెమట కారుతోంది....

"షూరోసారోంకో...." అరిచిండు....

పోలీసుల బూట్లు టకటక లాడినయ్.... ఆలిసిపోయిన అమీనులుచున్నాడు. అతనికి దూరంగా పాసుపండ్ల ఎంకడు నాలెమాపులుచూస్తూ, ఎంకన్ని నైగచేసిపిలిచిండు

"దోకిలికే నువ్వయినాచెప్ప...."

"ఇందట్లలేదు టాంచెన్"

"నువ్వు అంటేబెంచత్...." తన్నబోయి మానుకున్నాడు. మళ్ళీ నిలుచున్న వాళ్ళ దగ్గరికి నడిచిండు... కర్రతో తలెత్తి చూసిండు....

అట్లా రాత్రయ్యేదాకా కొట్టినోల్లనేకొట్టిండు... తిట్లకులెక్కలేదు. కొందరిని వ్యాస్తకుతోసిండు.

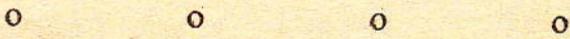
ఊరంతా డొంగలు దోచినట్టుచేసి వ్యానెల్లిపోయింది....

ఏడవదానికీకూడా ధైర్యంరానిజనం రాత్రంతా ఆకలికడుపులతో గుడిసెల్లో విగుసుకపోయి కూర్చున్నాడు.

o o o o

అట్లా మెదలయ్యింది పోలీసులు గూడానికిలావడం... వచ్చిన ప్రతిసారి నాన తీతప్రంచేయడం పరిపాటయిపోయింది. రెండవసారిచ్చినపుడు నాయకుడు జొరక

లేదన్న కోపంతో రెండుగుడిపెలు కాలబెట్టారు. ఊరవతలఉన్న మంచినీళ్ళబావిలో మలవిసర్జన చేసిపోయారు. జనానికి చెరువేదిక్కయింది. కొంతమంది గూడెం ఒడిలి పెట్టి ఆడివిలోనికి తరలిపోయి గుడిపెలువేసుకున్నారు. సారుతో కలిసితిరిగిన వాడొకడు వాళ్ళతో చేరిపోయాడు. మూదోసారి మరొకడు మాధవరావు గులామైపోయిండు. సారుదొరకలేడు. గాలింపు ఆగిపోలేదు....

“కొక్కరోకో” అని మొదటిపుంజు గూసింది. మల్లవ్వ ఉలిక్కిపడిలేచింది. తల గోల్లకొట్టుకొని గుడిపెలుయటకొచ్చి ఆవులిచింది.... ఇంకా చీకటి చీకటిగానే ఉన్నది.... “తెల్లారెసుక్క బారెడేఎక్కింది. పుంజుకగ్గిరల్ల ఎప్పుడు మనాదిబడై గప్పుడేకూర్తది” మల్లవ్వ మళ్ళీగుడిపెలోకొచ్చి నేలమీసకూర్చున్నది.... ఎల్లయ్య పెద్దబండి సప్పుడుతీర్గ గుర్రుకొడుతుండు. మల్లవ్వకు మలేరియ సోకి సచ్చిన ఇద్దరు కొడుకులు యాదొచ్చిండ్లు. కళ్ళల్లో నీళ్ళూరినయ్

“దేవునిగుల్లె రాయిబడ ఒక్కన్నన్న ఉంచకపాయె” అనుకున్నది. ఇంతలో గుడిపెవెనుక ఏదో సప్పుడినవచ్చింది....

“కుక్కలో - పిలులో....” అనుకున్నది....

“మల్లవ్వా!” ఎవరో పిలుస్తున్నపిలుపు.... మల్లవ్వలేచి ఇంటివెనుకకొచ్చింది. చీకట్లో దడిదగ్గర ఏదో నీడకడులుతంది....

“నేను మల్లవ్వా!”

ఆగొంతు మల్లవ్వకేరికే....

“అయ్యోబిడ్డా!” ఎనుగుపొరకలు పాపింది....

సారు లోపలికొచ్చిండు....

“కాసంత సాయంబట్టు....”

మల్లవ్వ సాయంబట్టగా గుడిపెలోపలికొచ్చారు....

“అయ్యోబిడ్డా ఏమయ్యింది....” మల్లవ్వ ఆదుర్దాగా పోయ్యల బూడిదతో వేతికి నిప్పుతీసి పుల్లలేసింది....

“పక్కవల్లెల దాడిజరిగింది. ఉరికచ్చిన. కొలుమలుసుకవోయాంది”....సారు....

గుప్పున మంట లేచింది. కుడికాలు చీలమండ గీరుకవోయి నెత్తురుకారుతోంది. ఒక్కంతా గీరుకవోయిన్నది. దుమ్మునింది, దవడలు పిక్కపోయి మతంక కదలడానికి ఓపిక లేవోనిలాగున్నాడు....

“అయ్యో కొడుకా! ఆళ్ళింట్లసీన్లెల్ల బతుకనిచ్చేటట్టులేదు..” అనుకుంటూనే ఉప్పుకుండ వెతికింది. కుండలో ఒక్క-ఉప్పురాయన్నా దొరకలేదు..

బతుకీంట్లసీన్లెల్ల నయినారంలేని బతుకులు.. ఉప్పునుతదొరుకని బతుకులు.. కావుతె కానంతనొప్పితగ్గు, ఒదులకియ్యకపోను గొనుగుతూ.. “ఏమయ్యలే....లే....” ఎల్లయ్యను పట్టిపోసింది....

“తెల్లారినంక నూద్దాం.... ఆళ్ళు ఈ గూడానికినుత అత్తరేమొ?” అంటుదిక్కులు చూసిండు....

ఆగుడిపెలో దాగేటందుకు ఏదిలేదు, ఎల్లయ్యలేచిండు.. ఎదురుగా సారును ఆ ఆకారంలో చూసి అతని నిదురమబ్బు ఒదిలిపోయింది.

“పో.... వీమింట్లకాసంత ఉప్పున్నదేమొ పట్టుకరాపో” మల్లవ్వ

“ఉప్పునంగతట్టుంచు.. మనోల్లందరికిచెప్పు.. మొగోల్ల దంని గుట్టమీదబదు మను, పక్కాల్లెకు పోలీసులచ్చిండ్లు” సారుచెప్పిండు.

ఎల్లయ్య గుడిపెబయటకునుడిచిండు.. మల్లవ్వకు “నూనెన్నా ఉంటెబాగుండు ననే” ఆలోచనవచ్చింది.

కోడిపుంజు మళ్లగాసింది.. మల్లవ్వ ఉలిక్కిపడ్డది.

గూడెంమొదట్ల ఈలలు వినవచ్చినయ్.

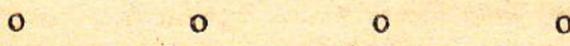
“మల్లవ్వా అత్తండ్లు” సారు లేచినిలుచున్నాడు.

“అయ్యో ఎట్లబిడ్డా?” మల్లవ్వ కాళ్ళుచేతులు వనుకుతున్నాయి.

“లాభంలేదుమల్లవ్వా! ఈ గుడిపెల ఉండవశంగాదు” కుంటుకుంటూ దడితేసి నడిచిండు.

మల్లవ్వ దడికొయ్యలుబాసింది.... “చెరువుకట్ట తీగెదారుపొదల్లుండు బిడ్డా!” మల్లవ్వ అంటుండగానే కుంటుతూ సారు చీకట్లో కలిసిపోయాడు

సారుచీకట్లో చెరువుకట్టకేసి నడుస్తుండగా గూడెంలో నుంచి ఏడుపులు విన్పించి నయ్....

చెరువుకట్టమీది తీగెదారుపొదల్లో కదలలేక సారు కుప్ప కూలిపోయున్నడు.. కాలువాచింది.. కడుపులో ఆకలికుట్టు అంతకంతకు తీవ్రమాతోంది.. కట్టకొరకు అందుడు

దొంగుల్లో పచ్చగా పొలాల కొనలు కనిపిస్తున్నాయి. మర్రొచ్చెట్టు కొనలు కనిపిస్తున్నాయి. నాలుక పిడుచగట్టుకపోయింది.

చూస్తుండగానే ఎండపొడ వెళ్ళిపోయింది. పల్లెలోని పెడబొబ్బలు, అవి ఆగి పోవడం తనువంటూ కదలలేనిస్థితిలో ఇక్కడపడున్నాడు. ఒళ్లు పొగలుచిమ్ముతున్నట్లుగా అన్పించింది.

కొసామొదలులేని ఆలోచనలు మొదలుపెట్టా....

“ఇప్పుడేంచేయడం- ఏప్రజల కోసమైతే తను సర్వస్వాన్ని ఒదులుకొని వచ్చిందో? ఏప్రజల గుండెలో గుండెగ- మొసలో మొసగ- గంజిగట్టదాగి సేంద్రల వెలుకల్లవన్నదో? ఆ ప్రజలే ఇవ్వాళ్ళ నిర్బంధాల మధ్య బతుకుతున్నారు. తనతో కలిసచ్చిన వాళ్ళలో దెబ్బలకాగలేక ఒకడు దొరవక్షం చేరిపోయిండు. ఒకడు ఊరిడిసి పోయిండు.... విప్లవం విండు థోజనంగాదు నిజమే- కాని ఇంత కర్కషంగా ఉంటుందా? అంతపెద్ద కతువుతు వ్యతిరేకంగా జనాన్నికూడ గట్టడమెట్లా? ఇరువైవిధ్యనుంచే కాదు- జనం వందల సంవత్సరాల నుంచి దగాపడుతూనే ఉన్నారు.... మొదట వీళ్ళతో ఉండి పోరాటం నడిపినవాళ్లు పాలకవర్గాల గులాంలైపోయారు.... ఎవ్వరోచ్చినా పుటదక్కలేదు- భూమిమీద హక్కుకోసం దక్కలేదు. పోయినసంవత్సరం పంట దక్కింది.... భూమిమీద హక్కుకోసం పెనుగులాట మొదలయ్యింది. ఈసారి దొర పోలీసులను రంగంలోకి దింపిండు- ఎట్లా? ఈ గండంనుంచి- ఈ దెబ్బలనుంచి, ఈ నిర్బంధంనుంచి బతుకుటదేమెట్లా? ఓ నాసోదరులాతా చెప్పండి!” సారు చెంపల మీదిగుండా కన్నీళ్లు కారుతున్నాయి.... ఈ ఆలోచనలు కాసేపుఆగుతే బావుండుననుకున్నాడు.

పడమటి కొండమీద సూర్యుడు గాయపడిన వీరునిలాగున్నాడు. గుట్టబోరు మీద నెమల్లు ఎగురుతున్నాయి....

సారు మాతిసాచి చెరువుకట్ట మీదిగుండా చెట్లమధ్యనుండి గుట్టబోరు పక్కనుండి గూడానికి వెళ్ళేదారికేసి చూస్తూ కూర్చున్నాడు. అతని కళ్ళముందు ఎవడో ముసలినాడు అనెల్లు అనెల్లున దగ్గుతూ చెమటలు కారుతుండగా కొండను తప్పుతున్న దృశ్యం.... ఏదో కనిత్వంలోని చరణం.... గుర్తుకొచ్చాయి.

పడమటి కొండమీదినుండి చీకటి దిగుతోంది. మర్రొచ్చెట్టుమీద వైడికంటె తయంభయంగా అరిచింది. గూడానికివెళ్ళేదారి నల్లనగులాగా మారిపోయింది. చెట్లు

దయ్యాలయిపోయాయి. చెట్లకొసల్లో ఒకటి రెండుచుక్కలు వేలాడదీసినట్టుగా మినుకు మినుకు మంటున్నాయి. కాళ్ళు బారజాపి వెన్ను నేలమీదికొన్నాడు. కుడికాలు పలుపు తోంది. కండకు చీకట్లుకమ్ముతున్నాయి.

సరిగ్గా అలాంటినమయంలో గూడెందారిలో “ఓరిమొండవ్వు” అన్నపిలుపు అసహనంగా దీనంగా వినిపించింది. సారు ఉరిక్కినవడి దారికేసి చూసిండు కర్క చప్పుడుతప్ప మరింతేమి విన్పించలేదు. మళ్ళీ అదేపిలుపు ఈసారి మరిచెట్టు కింది నుండి విన్పించింది.... అదితనపేరే....

“మల్లవ్వ....” అనుకున్నడు మనుసులోనే. లేవబోయిండు బలాన్నంతా కూడదీసుకొని పండ్లుబిగబట్టి లేచివిలుచున్నాడు. జరజర సాకినట్టుబాధ.

“ఏతల్లిగన్నదోబిడ్డా : కాళ్ళల్లమెదిలినవ్ - కండల్లమెదిలినవ్” మల్లవ్వగొండు పూడుకపోయింది.

“అవ్వా ?” కుంటుకూ పొదలుదాటి కట్టమీదికొచ్చాడు.

“ఏడున్నవ్బిడ్డా ! నాతండ్రి ఏడున్నవ్” మల్లవ్వ సారుదగ్గరికొచ్చి ఒళ్ళంతప్పనికి చూసింది. మీదపడిపెట్టింది. అది ఎక్కడిదుఃఖమో : తెక్కబట్టి నడిపించుకపోయి వెరుపులో ముణుకడిగింది. గుడ్డపేగుతో ఒళ్ళంతాకుడిచింది.

“బిడ్డా ! కూనంతదిన” తనుతెచ్చిన గడుకమూటవిప్పి ముద్దులుపిసికి నోటి కందిచ్చింది....

“మనోల్లు ...?”

“అందర్ని పట్టుకపోయిండ్లుబిడ్డా !”

“ఎల్లయ్యనుసుత”

“ఆళ్ళ కొమ్ముగొట్ట రక్తాలుకారంగా తన్నుకుంట తీసుకపోయిండ్లు.... అయినె మరికొంత నుంది గుట్టల్లకు బోయిండ్లట జాడాపత్రాలేరు.”

“మనం గెలుత్తమంటవా అవ్వా ?”

మల్లవ్వ కాసేపు మాట్లాడలే.... ఆతరువాత ఎలుగురాసిన గొంతికతో “బిడ్డా ! నేను నీకు చెప్పేశాన్నిగాదు. నిచ్చమే ఒక్కసారిగాదు నాలుగుసారీలు గూడెం సత్తె నాశిడమైపోయింది ఆలెక్కన దోసుకోందెన్నడు ?”

“నిజమే కాని అవ్వో”

“గీ పెరువుకింద అరిపోలమే సూడరాదుబిడ్డా! ఎన్నిపారీలు దున్నాలె.. నాగు సారీలు దున్నాలె.. ఇదిగు ఇరువారు మూడుసార్లుదున్ని నాలుగోపారి కయిలిజేసి జంబు గొట్టి వెలిదినాల నుంచి పసిపోరగండ్ల తీరుగ సాదుకచ్చిన నారుబెట్టాలె.. అడికి ఆయి పోయిందా? కండ్లల కనిపాపలు జంపుకొని నీల్లుబెట్టాలె.. నీల్లుబెట్టినంత గడ్డిగాదం బద్దది. కలువాలె అడికే అయిపోయిందా? ఎర్రిబొమ్మడిరోగం, గొట్టపురోగం తాకుద్ది గది ఎరుకజేసుకొని మందుగొట్టాలె.. ఎరువెయ్యాలె.. ఇయ్యన్ని జేసినమే అనుకో పొలంపండి కోతకచ్చిందే అనుకో; కోసితెచ్చుకజేయూకృకు రాకృవాన గొట్టందా? నర్వం గంగలగుత్తది” అవ్వమాట్లాడలేదు. అప్పటికే వైదికంచె రెండుసార్లు గూసింది.

“ఇది గింతే అయ్యిందంటవా అవ్వో!”

“ఒప్పుకున్న- కని ఒక్కేడు ఫసలు నత్తెనాశిదం పుత్రోపాజ అయ్యిందని మర్కొకేడు పొలం దున్నవిరైతును మవ్వెక్కన్నన్న మూత్తివా? కొడుకాగిదిగంతే.. ఎన్నిపారీలు దెబ్బదిన్నా రైతు దున్నుతనేఉంటడు. వంట బెడ్డనేఉంటడు. దున్నుడు బందుజేత్తడా?” మల్లవ్వ ఇంకా ఏదో గొనుగుతోంది....

సాదు పనికేచేతులతో మల్లవ్వచేతులు పట్టుకున్నాడు. చెట్లనందుల్లోనుండి వెన్నెల పాతుతోంది. మల్లవ్వముండు వడుస్తుండగా సారువెనుక వడిచాడు.

వెన్నెలవెలుగులో మరికాపేపటికి గూడెం బజారులో పదిమందిదాకా కూర్చు న్నారు.... అందులో కిలికెట్టి ఎల్లయ్య కూడా ఉన్నాడు....

“నిజమే మనం సానాసార్లు దెబ్బలుతిన్నం. ఎందుకు? చేతులు మూండు బెట్టు కొవి కూర్చున్నాంగనక్క. పడెటోడుంచె కొట్టెటోడుంటడు. నోరు మెదువతుంచె దోసుకునేటోడుంటడు.... ఎదురుతిరగడమొక్కటే కాదు. శత్రువువేసే ఎత్తులుజిత్తులు తిప్పికోట్టాలె.. ముల్లును నరుకాలంచె గొడ్డలిగావాలె.. ఉత్తపేతులతోని ఎంచెయ్యలేం? ఇరువైవిండ్లనుంచి మనం ఉత్తపేతులతో మున్నంగనక్కనే వాడు మల్లమల్ల మనమీది కచ్చిండు”. ఇట్లాగా సారు చెప్పతూవే ఉన్నాడు....